

عنوان مقاله:

تدوین راهبردهایی برای بهبود ساختار فضایی با رویکرد رشد هوشمند (نمونه موردی: کلانشهر شیراز)

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی افق های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سید ابراهیم سجادیان - کارشناس ارشد حقوق

قاسم شایانی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

ساختار فضایی شهر نتیجه فرآیندهای فضایی موجود در شهر است، به نحوی که در بلند مدت، با کارایی رشد هوشمند دارای ارتباط تنگاتنگ خواهد بود. این مفهوم بر کیفیت رقابت پذیری، زیست پذیری، مطلوبیت و مصونیت زیست محیطی شهرها تاثیر عمیق دارد. در این رابطه، تکوین یک ساختار فضایی با رویکرد رشد هوشمند، به شرایطی چون توجیه پذیری اختلاط کاربری ها، تامین سهولت حرکت و دسترسی، توجیه پذیری حمل و نقل عمومی و میزان انطباق پذیری، کیفیت زیست محیطی و رعایت فاصله بین مراکز فعالیت و سکونت شهروندان بستگی دارد. روش پژوهش در این مقاله توصیفی تحلیلی می باشد. در راستای اهداف پژوهش با استفاده از تکنیک SWOT نقاط قوت، نقاط ضعف، فرصت ها و تهدیدهای ساختار فضایی با رویکرد رشد هوشمند مورد تحلیل و تجزیه قرار گرفته است که نتایج تحقیق نشان می دهد که برای بهره بردن از مزایای رشد هوشمند در کلانشهر شیراز قبل از اجرای هر طرح عمران و توسعه در شهر باید میزان مطابقت آن با رویکرد رشد هوشمند و راهبردهای اجرایی تدوین شده سنجیده شود.

کلمات کلیدی:

راهبر، ساختار فضایی، رویکرد، رشد هوشمند و کلانشهر شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1131818>

